

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

16. märts 2023*

Apellatsioonkaebus – Keeltekasutuse kord – Avalik konkurss EPSO/AD/293/14 – Konkursiteade – Konkursi teise keele valiku piiramine saksa, inglise ja prantsuse keelega – Reservnimekirja kandmata jätmine – Väide, et konkursiteade on õigusvastane – Vastuvõetavus

Kohtuasjas C-511/21 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 19. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Komisjon, esindajad: I. Melo Sampaio, B. Schima ja L. Vernier,

apellant,

teine menetlusosaline:

Ana Calhau Correia de Paiva, elukoht Brüssel (Belgia), esindajad: *avvocati* D. Rovetta ja V. Villante,

hageja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president A. Prechal, Euroopa Kohtu president K. Lenaerts teise koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud M. L. Arastey Sahún (ettekandja), F. Biltgen ja J. Passer,

kohtujurist: L. Medina,

kohtusekretär: ametnik M. Longar,

arvestades kirjalikku menetlust ja 21. septembri 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 17. novembri 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Euroopa Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. juuni 2021. aasta otsus Calhau Correia de Paiva vs. komisjon (T-202/17, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2021:323), millega Üldkohus tühistas avaliku konkursi EPSO/AD/293/14 komisjoni 23. juuni 2016. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata Ana Calhau Correia de Paiva esitatud uuesti läbivaatamise taotlus selle peale, et ta oli konkursi reservnimekirjast välja jäetud (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Vaidluse taust

- 2 Vaidluse tausta on kirjeldatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–14 ja selle võib kokku võtta järgmiselt.
- 3 Euroopa Personalivaliku Amet (EPSO) avaldas 23. oktoobril 2014 *Euroopa Liidu Teatajas* teate avaliku konkursi EPSO/AD/293/14 kohta reservnimekirjade koostamiseks komisjonis palgaastme AD 7 administraatorite töölevõtmiseks konkurentsioiguse, ettevõtterahanduse, finantsmajanduse, tööstusökonomika ja makromajanduse valdkonnas (ELT 2014, C 376 A, lk 1; edaspidi „vaidlusalune konkursiteade“).
- 4 Vaidlusaluse konkursiteate IV osas olid ette nähtud kolm arvutipõhist eelvalikutesti, mis olid valikvastustega küsimused, ning VI osas katsed, mis toimuvad hindamiskeskuses ning mis koosnevad juhtumianalüüsist, rühmatööst ja struktureeritud intervjuust.
- 5 Lisaks, mis puudutab konkursile lubamise eritingimusi, siis oli vaidlusaluse konkursiteate III osa punktis 2.3 „Keelteoskus“ nõutud esiteks põhikeele (1. keel) puhul ühe Euroopa Liidu ametliku keele valdamist väga heal tasemel, mis vastab vähemalt Euroopa keeleõppe raamdokumendi C1-tasemele, ning teiseks teise keele (2. keel) puhul saksa, inglise või prantsuse keele valdamist rahuldaval tasemel, mis vastab vähemalt Euroopa keeleõppe raamdokumendi B2-tasemele, kusjuures teine keel peab olema muu kui põhikeel.
- 6 Konkursiteate VI osa punktis 3 oli märgitud, et hindamiskeskuse katsed toimuvad teises keeles.
- 7 A. Calhau Correia de Paiva, kellel on Portugali kodakondsus, esitas 25. novembril 2014 taotluse osaleda konkursil EPSO/AD/293/14 konkurentsioiguse valdkonnas. Ta valis oma põhikeeleks portugali keele, mis on tema emakeel, ja teiseks keeleks prantsuse keele.
- 8 19. märtsi 2015. aasta kirjas teatati A. Calhau Correia de Paivale, et ta on arvutipõhised eelvalikutestid läbinud edukalt.
- 9 15. aprilli 2015. aasta kirjas kutsuti ta hindamiskeskuse katsetele.
- 10 16. aprilli 2015. aasta kirjaga kutsus EPSO A. Calhau Correia de Paiva juhtumianalüüsile ja talle pakuti selle katse tegemiseks Azerty FRi klahvipaigutusega klaviatuuri, andes talle ühtlasi võimaluse valida alternatiivselt Qwerty UK, Azerty FR/BE või Qwertz DE klahvipaigutusega klaviatuur. Ta kasutas pakutud võimalust ja taotles klaviatuuri muutmist, et sooritada test Qwerty UK klaviatuuriga.
- 11 A. Calhau Correia de Paiva osales 13. mail ja 11. juunil 2015 toimunud hindamiskeskuse katsetel.

- 12 A. Calhau Correia de Paiva anti 9. novembri 2015. aasta kirjas teada, et konkursikomisjon otsustas jätta tema nime reservnimekirja kandmata (edaspidi „reservnimekirja kandmata jätmise otsus“) põhjusel, et ta „ei kuulu nende kandidaatide hulka, kes on hindamiskeskuse etapi lõppedes kogunud kokkuvõttes kõige rohkem punkte (vähemalt 68,59)“; tema lõplik punktisumma oli 61,13 punkti.
- 13 A. Calhau Correia de Paiva palus 19. novembril 2015 reservnimekirja kandmata jätmise otsuse uuesti läbi vaadata. Konkursikomisjon jättis selle taotluse vaidlusaluse otsusega rahuldamata.
- 14 A. Calhau Correia de Paiva esitas 24. augustil 2016 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses kaebuse reservnimekirja kandmata jätmise otsuse peale. Ta väitis selles kaebuses, et juhtumianalüüsi läbiviimiseks kasutatava klaviatuuritüübi valiku piiramine kujutab endast ebavõrdset kohtlemist. Lisas väitis ta, et puuduvad põhjendused piirangutele, mis puudutavad kandidaatidele võimaldatud klaviatuuritüüpe ja konkursi teise keele valikut. Veel kaebas ta uuesti läbivaatamise menetluse kestuse üle.
- 15 EPSO jättis 22. detsembri 2016. aasta otsusega kaebuse vastuvõetamatuse tõttu, kuna kaebus oli esitatud hilinenult, ja põhjendamata.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 16 A. Calhau Correia de Paiva esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 31. märtsil 2017 ja milles ta palus tühistada eelkõige vaidlusalune otsus, nõustudes vajaduse korral vaidlusaluse konkursiteate ja selles kehtestatud keeltekasutuse korra suhtes esitatud õigusvastasuse väitega.
- 17 Ta esitas oma hagi põhjendamiseks viis väidet. Esimese väite kohaselt on sisuliselt rikutud diskrimineerimiskeelu, proportsionaalsuse ja võrdsete võimaluste põhimõtet, kuna EPSO nõudis juhtumianalüüsi tegemisel Qwerty UK, Azerty FR/BE või Qwertz DE klaviatuuri kasutamist. Teise, kolmanda ja neljanda väite kohaselt on vaidlusalune konkursiteade sisuliselt õigusvastane, kuna konkursi teise keele valik piirdub saksa, inglise ja prantsuse keelega. Viies väide käsitleb sisuliselt seda, et EPSO otsus kehtestada konkreetne keeltekasutuse kord ja seda edendada on põhjendamata, et on rikutud konkursiteadet ning et on rikutud õigust heale haldusele.
- 18 Vaidlustatud kohtuotsuses analüüsis Üldkohus kõigepealt teise, kolmanda ja neljanda väite raames vaidlusaluse konkursiteate suhtes esitatud õigusvastasuse väidet, mille vastuvõetavusele ja põhjendatusele komisjon vastu vaidles.
- 19 Õigusvastasuse väite vastuvõetavuse kohta tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 46 meelde, et üksikotsuste peale esitatud tühistamishagiga seoses on Euroopa Kohus möönnud, et õigusvastasuse väite saab õiguspäraselt esitada sellise üldkohaldatava akti sätete peale, mis on asjaomaste otsuste aluseks või millel on otsene õiguslik seos selliste otsustega (8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 69 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Mis puudutab eeskätt konkursiteateid, siis tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 meelde, viidates sellega seoses Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale ja täpsemalt 11. augusti 1995. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264) punktile 17, et töөлövõtmise menetluse raames, mis on tervest reast järjestikustest otsustest koosnev keerukas haldustoiming, võib konkursi kandidaat hilisema akti peale esitatud hagi väita, et need varasemad

aktid, mis on hilisema aktiga otseselt seotud, ei ole nõuetekohased. Viidates oma kohtupraktikale, tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 samuti meelde, et eelkõige peab kandidaat saama tugineda selle konkursiteate õigusvastasusele, mille alusel asjaomane akt vastu võeti.

- 21 Viidates 14. detsembri 2017. aasta kohtuotsuse PB *vs.* komisjon (T-609/16, EU:T:2017:910) punktidele 28 ja 29, tuletas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49 ja 50 meelde, et kui õigel ajal vaidlustamata konkursiteate õigusvastasusel rajanev väide puudutab vaidlustatud üksikotsuse põhjendusi, on hagi vastuvõetav. Seevastu juhul, kui vaidlustatud otsuse põhjenduste endi ja õigel ajal vaidlustamata konkursiteate väidetaval õigusvastasusel rajaneva väite vahel puudub otsene seos, tuleb viimati nimetatud väide tunnistada vastuvõetamatuks.
- 22 Käesoleva kohtuotsuse punktides 19–21 osutatud kohtupraktikast lähtudes märkis Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54, et A. Calhau Correia de Paivale väljastatud oskuste passist nähtub, et suhtlemisalase üldoskuse eest, mille eesmärk on hinnata kandidaadi suutlikkust „väljendada end selgelt ja täpselt nii suuliselt kui ka kirjalikult“, sai ta 5,5 punkti 10st, mis on üks kõige madalamatest hinnangutest ja hinnetest, mille ta sai oma üldoskuste hindamise raames. Üldkohus leidis, et sellest järeldeb kaudselt, ent tingimata konkursikomisjoni hinnang A. Calhau Correia de Paivale seoses tema prantsuse keele valdamisega või vähemasti seoses oskusega, mida väga tugevalt raamistab tema prantsuse keele valdamine.
- 23 Teiseks kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–57, et A. Calhau Correia de Paiva teadmised prantsuse keelest, mille ta valis teiseks keeleks, ja katsed, mis ta pidi sooritama selles keeles, on omavahel otseselt seotud. Leides, et teadmised prantsuse keelest tulevad paratamatult välja katsetes, mille eesmärk on kontrollida üld- ja erioskusi, asus Üldkohus seisukohale, et võimalus saada katsetel paremad hinded on suurem, kui katsed esitatakse kandidaadi emakeeles või keeles, mida viimane oskab sama hästi kui emakeelt. Kuigi A. Calhau Correia de Paiva teatas oma kandideerimisavalduses, et ta valdab prantsuse keelt Euroopa keeleõppe raamdokumendi kohasel C2-tasemel ja et ta on osa oma õpingutest läbinud Belgias ja Prantsusmaal, märkis Üldkohus, et A. Calhau Correia de Paiva kinnitab siiski, ilma et komisjon talle selles osas vastu vaidleks, et ta valdab portugali keelt, mis on tema emakeel, paremini kui prantsuse keelt.
- 24 Kolmandaks rõhutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58, et konkursi teise keele valiku piiramine saksa, inglise ja prantsuse keelega ei mõjuta üksnes kandidaatide võimet ennast suuliselt või kirjalikult väljendada, vaid see määrab kindlaks ka klaviatuuritüübi, mida kandidaadid võivad kasutada juhtumianalüüsi tegemiseks. Asjaolu, et A. Calhau Correia de Paiva oli sunnitud kasutama seda tüüpi klaviatuuri, mida ta ei ole oma emakeele tõttu harjunud kasutama, võib mõjutada niisuguse katse sooritamist, mille käigus tuleb klaviatuuri abil kirjutada piiratud aja jooksul teatava pikkusega tekst, mõjutades seega potentsiaalselt ka selle katse tulemust.
- 25 Nii leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60, et vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja vaidlusaluse konkursiteate nende sätete vahel, mis käsitlevad keeltekasutuse korda, mille õiguspärasus vaidlustatakse, on otsene seos. Seetõttu tunnistas ta konkursiteate õigusvastasuse väite vastuvõetavaks.
- 26 Sisulistes küsimustes leidis Üldkohus, et ei vaidlusaluses konkursiteates esitatud põhjendused ega komisjoni poolt nende põhjenduste toetuseks esitatud tõendid ei põhjenda konkursi teise keele valiku piiramist saksa, inglise ja prantsuse keelega. Seega Üldkohus nõustus selle õigusvastasuse väitega, tunnistas konkursiteate käesolevas asjas kohaldamatuks ning nõustus teise, kolmanda ja neljanda väitega. Sellest tulenevalt tühistas ta vaidlusaluse otsuse.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

27 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- lükata A. Calhau Correia de Paiva esitatud hagi teine, kolmas ja neljas väide tagasi;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse otsuse tegemiseks hagi esimese ja viienda väite kohta ning
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

28 A. Calhau Correia de Paiva palub Euroopa Kohtul:

- esimese võimalusena tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetamatuks;
- teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus tunnistab apellatsioonkaebuse vastuvõetavaks, jätta see sisulise põhjendamata tõttu rahuldamata ning
- mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja komisjonilt.

Apellatsioonkaebus

Poolte argumendid

- 29 Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks üheainsa väite, mis koosneb kolmest osast ning mille kohaselt on rikutud õigusnormi ja moonutatud tõendeid.
- 30 Selle väite esimeses osas väidab komisjon, et Üldkohus kvalifitseeris vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 faktilised asjaolud ebaõigesti, kui ta järeldas konkursikomisjoni hinnangust A. Calhau Correia de Paiva prantsuse keele oskuse kohta, et vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja vaidlusaluse konkursiteate keeltekasutuse korda käsitlevate sätete vahel on otsene seos.
- 31 Selle institutsiooni sõnul ei ole A. Calhau Correia de Paiva saanud punktisumma suhtlemisalase üldoskuse eest praegusel juhul määrava tähtsusega. Isegi kui ta oleks saanud selle oskuse eest 10 punkti 10st, see tähendab veel 4,5 punkti, ei oleks tema punktidest siiski piisanud, sest ta oleks reservnimekirja kandmiseks vajanud veel 7,46 punkti. Seega ei ole konkursikomisjoni järeldus kandidaadi prantsuse keele oskuse kohta piisav kohtupraktikas nõutud otse seose tuvastamiseks.
- 32 Komisjoni arvates on seega ebaõige eeldus, et otsest seost näitab A. Calhau Correia de Paiva saanud punktisumma suhtlemisalase üldoskuse eest. Seetõttu väidab see institutsioon, et selline õigusnormi rikkumine puudutab kõiki vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–58 esitatud hinnanguid õigusvastasuse väite kohta, kuivõrd need põhinevad nimetatud eeldusel.
- 33 Ainsa väite teises osas toob komisjon esile, et Üldkohus kvalifitseeris faktilised asjaolud ebaõigesti ja moonutas tõendeid, kui ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–57, et vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja vaidlusaluse konkursiteate sätete vahel on otsene seos, kriteeriumi alusel, mis põhineb ideel, et kandidaadil on raskem sooritada katseid oma teises keeles kui emakeeles. Nimelt võrdles Üldkohus A. Calhau Correia de Paiva portugali keele taset tema prantsuse keele

tasemega. See institutsioon märgib, et A. Calhau Correia de Paiva ei vaielnud vastu asjaolule, et tal ei olnud võimalik sooritada hindamiskeskuse katseid portugali keeles, vaid sellele, et teise keele valik oli piiratud saksa, inglise ja prantsuse keelega. Järelikult ei võimalda Üldkohtu välja toodud asjaolud sellist otsesest seost tuvastada.

- 34 Lisaks väidab komisjon, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 55–57 tõendeid, kui ta jättis tähelepanuta asjaolu, et käesolevas asjas olid lisaks A. Calhau Correia de Paiva emakeelele inglise ja prantsuse keel need kaks keelt, mida ta kõige paremini valdab. Seega ei pannud teise keele valiku piirang teda ebasoodsasse olukorda, kuna olemasolevatest keeltest olid need kaks keelt, mida ta valdab kõige paremini, C2-tasemel. Järelikult ei saa asuda seisukohale, et kõnealusel piirangul oli negatiivne mõju A. Calhau Correia de Paiva sooritusele või et see oli otseselt seotud vaidlusaluse otsuse põhjendustega.
- 35 Ainsa väite kolmandas osas väidab komisjon, et Üldkohus kvalifitseeris vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 faktilised asjaolud ebaõigesti, kui ta tugines seoses kohtupraktikas nõutud otsese seosega asjaolule, et A. Calhau Correia de Paiva sooritas kirjaliku katse teist tüüpi klaviatuuril kui Qwerty PT, millega ta on harjunud.
- 36 Komisjon väidab esiteks, et klaviatuuritüübi valik ei ole seotud vaidlusaluse otsuse põhjendustega. Teiseks, kuigi on tõsi, et EPSO pakkus juhtumianalüüsiks välja piiratud valiku eri tüüpi klaviatuure, on tegemist konkursi keeltekasutuse korrast eraldi seisva küsimusega, kuna vaidlusaluses konkursiteates ei ole üldse mainitud, millist tüüpi klaviatuure kandidaatidele katsetel võimaldatakse. Lisaks tõendab asjaolu, et A. Calhau Correia de Paiva valis Qwerty ENi klaviatuuri, kuigi ta otsustas sooritada juhtumianalüüsi prantsuse keeles, et need kaks küsimust on eraldiseisvad.
- 37 A. Calhau Correia de Paiva leiab, et tegelikult on ainsa väite eesmärk vaidlustada Üldkohtu tuvastatud faktilised asjaolud. Seetõttu palub ta Euroopa Kohtul esimese võimalusena lükata see väide tervikuna või kõik selle kolm osa vastuvõetamatusse tõttu tagasi.
- 38 Teise võimalusena vaidlustab A. Calhau Correia de Paiva komisjoni argumentide põhjendatuse.

Euroopa Kohtu hinnang

Vastuvõetavus

- 39 Mis puudutab A. Calhau Correia de Paiva esitatud vastuvõetamatusse vastuväidet, mille kohaselt on ainsa väite eesmärk vaidlustada Üldkohtu tuvastatud faktilised asjaolud, siis tuleb meenutada, et ELTL artiklist 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust tuleneb, et Üldkohus on ainsana pädev ühelt poolt tuvastama faktilised asjaolud, välja arvatud juhul, kui sisulised vead tema tuvastustes tulenevad talle esitatud toimiku materjalidest, ja teiselt poolt neid faktilisi asjaolusid hindama. Faktiliste asjaolude hindamine ei ole õigusküsimus, mis sellisena kuulub Euroopa Kohtu poolt läbivaatamisele, välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud. Kui Üldkohus on faktilised asjaolud tuvastanud või neile hinnangu andnud, siis on Euroopa Kohus ELTL artikli 256 alusel pädev tegema kontrolli nende faktiliste asjaolude õigusliku kvalifitseerimise ja õiguslike tagajärgede üle, mille Üldkohus neist asjaoludest tuletas (4. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Uniwersytet Wrocławski ja Poola vs. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, punkt 47).

- 40 Vastupidi sellele, mida väidab A. Calhau Correia de Paiva, ei ole apellatsioonkaebuse ainsa väite eesmärk vaidlustada mitte Üldkohtu tuvastatud faktilisi asjaolusid, vaid faktiliste asjaolude õiguslikku kvalifikatsiooni ja nende põhjal tehtud järeldusi vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätete vahelise otsese seose kohta.
- 41 Sellest järeldub, et A. Calhau Correia de Paiva esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tuleb tagasi lükata.

Sisulised küsimused

- 42 Oma ainsa väite kolmes osas, mida tuleb analüüsida koos, vaidleb komisjon vastu põhjendustele, millele tuginedes tunnistas Üldkohus vastuvõetavaks vaidlusaluse konkursiteate õigusvastasuse väite. Täpsemalt väidab see institutsioon sisuliselt, et ükski vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54–58 Üldkohtu esitatud asjaoludest ei võimalda tuvastada, et esineb otsene seos vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja konkursi suhtes kohaldatavat keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätete vahel, ning seetõttu rikkus Üldkohus õiguspõhiseid, kui ta järeldas, et õigusvastasuse väide on vastuvõetav.
- 43 ETL artikkel 277 näeb ette, et kohtuvaidluses, kus arutamisele tuleb Euroopa Liidu institutsiooni, organi või asutuse vastuvõetud üldkohaldatav akt, võib iga menetlusosaline taotleda Euroopa Liidu Kohtult ETL artikli 263 teises lõigus esitatud alustel selle akti kohaldamata jätmist.
- 44 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt väljendab see säte üldpõhimõtet, mis tagab igale menetlusosalisele õiguse talle adresseeritud otsuse tühistamise eesmärgil täiendavalt vaidlustada selliste üldkohaldatavate aktide kehtivus, mis on asjaomase otsuse aluseks (8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 67 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Kuivõrd ETL artikli 277 eesmärk ei ole võimaldada menetlusosalisel vaidlustada mis tahes üldkohaldatava akti kohaldatavust mis tahes õiguskaitsevahendi põhendamiseks, siis peab akt, mille õigusvastasusele tuginetakse, olema õiguskaitsevahendi esemeks oleva kohtuasja suhtes otseselt või kaudselt kohaldatav (8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 68 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 46 Nii on Euroopa Kohus üksikotsuste peale esitatud tühistamishagiga seoses möönnud, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktis 19 viidatud kohtupraktikast, et õigusvastasuse väite saab õiguspäraselt esitada sellise üldkohaldatava akti sätete peale, mis on asjaomaste otsuste aluseks või millel on otsene õiguslik seos selliste otsustega.
- 47 Seevastu on Euroopa Kohus asunud seisukohale, et vastuvõetamatu on õigusvastasuse väide, mis on esitatud sellise üldkohaldatava akti peale, mille rakendusmeede vaidlustatud üksikotsus ei ole (8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 70 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Mis puudutab täpsemalt konkursiteate suhtes esitatud õigusvastasuse väite vastuvõetavust, siis tuleneb Euroopa Kohtu praktikast esiteks, et tõsiasi, et hageja ei ole konkursiteadet tähtaja jooksul vaidlustanud, ei takista tal tuginemast konkursi käigus esinenud rikkumistele, isegi kui nende rikkumiste algpõhjuse võib leida konkursiteate tekstist (8. märtsi 1988. aasta kohtuotsus Sergio jt vs. komisjon, 64/86, 71/86–73/86 ja 78/86, EU:C:1988:119, punkt 15).

- 49 Teiseks võib hageja töölevõtmise menetluse raames hilisemate aktide peale esitatud hagiga seoses väita, et need varasemad aktid, mis on hilisema aktiga otseselt seotud, ei ole nõuetekohased. Nimelt ei saa sellises menetluses nõuda, et asjaomased isikud esitaksid sama palju hagnosisid, nagu on selles menetluses otsuseid, mis võivad neid kahjustada (31. märtsi 1965. aasta kohtuotsus *Ley vs. komisjon*, 12/64 ja 29/64, EU:C:1965:28, lk 143 ning 158; 7. aprilli 1965. aasta kohtuotsus *Alfieri vs. parlament*, 35/64, EU:C:1965:40, lk 337 ja 344, ning 11. augusti 1995. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punkt 17). Selles kohtupraktikas võetakse arvesse töölevõtmise menetluse eripära, mis on keerukas haldustoiming, mis koosneb reast omavahel tihedalt seotud otsustest (11. augusti 1995. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punkt 19).
- 50 Seega on väide, et konkursiteade on õigusvastane, vastuvõetav osas, milles see puudutab vaidlustatud otsuse põhjendusi (6. juuli 1988. aasta kohtuotsus *Simonella vs. komisjon*, 164/87, EU:C:1988:371, punkt 19). Käesoleva kohtuotsuse punktis 49 viidatud kohtupraktikast tulenev tiheda seose kriteerium eeldab seega, et konkursiteate sätteid, mille õigusvastasusele tuginetakse, on kohaldatud tühistamishagi esemeks oleva üksikakti põhjendamiseks.
- 51 See kriteerium sarnaneb seega sisuliselt „otsese õigusliku seose“ kriteeriumiga käesoleva kohtuotsuse punktis 46 viidatud kohtupraktika tähenduses, mis eeldab samuti, et selline üksikotsus on rakendusmeede üldkohaldatavatele aktile, mille õigusvastasusele viidatakse (vt selle kohta 28. juuni 2005. aasta kohtuotsus *Dansk Rørindustri jt vs. komisjon*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 237, ning 8. septembri 2020. aasta kohtuotsus *komisjon ja nõukogu vs. Carreras Sequeros jt*, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 75).
- 52 Selleks tuleb arvesse võtta vaidlustatud üksikotsuse sisulisi, mitte pelgalt formaalseid põhjendusi.
- 53 Sellise otsese seose olemasolu tuleb välistada ka juhul, kui konkursiteate vaidlustatud sätetel puudub igasugune seos vaidlustatud üksikotsuse aluseks olevate põhjustega.
- 54 Praegusel juhul on konkurss EPSO/AD/293/14 samamoodi nagu konkurss, mida käsitleti 11. augusti 1995. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264) aluseks olnud kohtuasjas, avalik konkurss reservnimekirja koostamiseks ametnike töölevõtmiseks komisjonis. Järelikult on see konkurss keerukas haldustoiming käesoleva kohtuotsuse punktis 49 osutatud kohtupraktika tähenduses, mistõttu tuleb Üldkohtu eeskujul analüüsida, kas vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätete vahel on otsene seos nimetatud kohtupraktika tähenduses.
- 55 Vaidlusaluse otsuse põhjendustega seoses nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 53, mida komisjon ei ole vaidlustanud, et A. Calhau Correia de Paiva nime ei kantud reservnimekirja põhjendusel, et ta ei kuulunud nende kandidaatide hulka, kes said hindamiskeskuse katsete eest kõige kõrgemaid punkte.
- 56 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 4, olid nendeks katseteks juhtumianalüüs, rühmatöö ja struktureeritud intervjuu. Samuti nähtub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et nende katsetega testiti eelkõige suhtlemisalast üldoskust, millele Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 viitas, ning seda nii suuliselt struktureeritud intervjuu käigus kui ka kirjalikult juhtumianalüüsi käigus.

- 57 Komisjoni hinnangul kvalifitseeris Üldkohus faktilised asjaolud nimetatud punktis 54 ebaõigesti, kui ta tuvastas, et vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja keeltekasutuse korda käsitlevate konkursiteate sätete vahel on otsene seos, kuna komisjon leiab, et A. Calhau Correia de Paiva saadud punktid suhtlemisalase üldoskuse eest ei ole praegusel juhul määrava tähtsusega.
- 58 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 71 ja 72 sisuliselt märkis, põhinevad komisjoni need argumendid siiski eeldusel, et A. Calhau Correia de Paiva nime ei kantud reservnimekirja muude oskuste kui suhtlemisalase üldoskuse eest saadud punktide tõttu. Ent kuna Üldkohus ei ole neid oskusi, mis olid reservnimekirja kandmata jätmisel määrava tähtsusega, tuvastanud, siis ei ole Euroopa Kohtu ülesanne selliseid faktilisi asjaolusid apellatsioonimenetluses hinnata, välja arvatud asjaolude moonutamise puhul, millele komisjon ei ole vastavate argumentide põhjendamiseks tuginenud (vt selle kohta 11. juuni 2020. aasta kohtuotsus komisjon vs. Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punkt 43).
- 59 Mis puudutab Üldkohtu tuvastatud faktiliste asjaolude õiguslikku kvalifikatsiooni ja õiguslikke tagajärgi, mis Üldkohus neist tuletas ja mille kontrollimine kuulub käesoleva kohtuotsuse punktis 39 osutatud kohtupraktika kohaselt Euroopa Kohtu pädevusse, siis tuleb tõdeda, et Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 suhtlemisalase üldoskuse eest A. Calhau Correia de Paivale antud punktide põhjal järelduse, et konkursikomisjon andis – olgugi et kaudselt – hinnangu kandidaadi prantsuse keele valdamise kohta või vähemasti selle oskuse kohta, mida väga tugevalt raamistab selle keele valdamine. Kuna suhtlemisalase üldoskuse hindamine hindamiskeskuse katsetel on ette nähtud keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätetega, tuleb asuda seisukohale, et need sätted mõjutasid vaidlusaluse otsuse põhjendusi.
- 60 Seega ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 antud hinnangule tuginedes leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60 ja 61, et vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätete vahel on otsene seos.
- 61 Samuti ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 tehtud järelduste põhjal, et selline otsene seos on olemas.
- 62 Kuigi selles konkursiteates ei ole üldse mainitud, millist tüüpi klaviatuure pakutakse, tuleb tõdeda, et konkursi teise keele valiku piirang määras kindlaks samuti piiratud valiku pakutavatest klaviatuuridest, mis on oluline vahend, et kandidaadid saaksid end kirjalikult väljendada. Seega, nagu Üldkohus õigesti märkis, võis see piiratud valik, mille puhul ei saanud A. Calhau Correia de Paiva kasutada seda tüüpi klaviatuuri, millega ta on harjunud, mõjutada tema tulemust, mille ta sai juhtumianalüüsi katse eest, mis nõuab teatava pikkusega teksti koostamist piiratud aja jooksul, ja mõjutada seega kõiki üldoskusi, mida selle katse käigus testitakse.
- 63 Samas, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 82 ja 83 sisuliselt märkis, on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56 ja 57 esitatud Üldkohtu hinnangutes rikutud õigusnormi. Nimelt, kuivõrd A. Calhau Correia de Paiva vaidlustab õigusvastasuse väitega konkursi teise keele valiku piiramise saksa, inglise ja prantsuse keelega, ei ole vaidlusaluse otsuse põhjenduste ja keeltekasutuse korda käsitlevate vaidlusaluse konkursiteate sätete vahelise otsese seose olemasolu tuvastamiseks asjakohane võrrelda tema prantsuse keele taset portugali keelega, mis on tema emakeel ja mille ta valis konkursi põhikeeleks.

- 64 Tuleb siiski meenutada, et kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, siis ei saa selline rikkumine kaasa tuua otsuse tühistamist ja otsuse põhjendused tuleb asendada (6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci*, C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Kuna järeldus, millele Üldkohus jõudis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60 ja 61, on põhjendatud, tuginedes hinnangule selle kohtuotsuse punktides 54 ja 58, mis on kajastatud käesoleva kohtuotsuse punktides 22 ja 24, tuleb praeguses asjas asuda seisukohale, et käesoleva kohtuotsuse punktis 63 tuvastatud õigusnormi rikkumine ei mõjuta vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni. Nimelt oli see hinnang piisav tuvastamiseks, et A. Calhau Correia de Paiva võis esitada vaidlusaluse konkursiteate õigusvastasuse väite.
- 66 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb ainus väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata ja seega apellatsioonkaebus põhjendamatusse tõttu rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 67 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 68 Kuna A. Calhau Correia de Paiva on käesolevas asjas kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb komisjoni kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja A. Calhau Correia de Paiva kohtukulud käesolevas apellatsioonimenetluses.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Ana Calhau Correia de Paiva kohtukulud käesolevas apellatsioonimenetluses.**

Allkirjad